

ת"פ 20/08/28618 - מדינת ישראל נגד חאתם חיich (אחר/נוסף)

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 20-08-28618 מדינת ישראל נ' חיich(אחר/נוסף)

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה
נגד
חאתם חיich (אחר/נוסף)
הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע ביום 21.7.2012 בכך שביום 26.8.2012 שהה בישראל שלא כדין.

הנאשם היה עוצר בגין עבירה זו 7 ימים.

טייעוני הצדדים:

המאשימה ציהתה כערבים מוגנים שנפגעו את הפגיעה בגבולות המדינה ויכולתה לבדוק את מי שנכנס בשעריה. המאשימה הציגה שתי הרשעות קודמות בגין ריצה הנאשם חדש מסר בפועל, והרשעה נוספת מוכחה יש להפעיל מסר מותנה בן חודשיים בתיק דן.

כן עתרה לקבע מתחם ענישה הנע בין מסר מותנה לשעה וחודשי מסר בפועל ולמקם את הנאשם ברף הגבהה, בתוספת מסר מותנה והתחייבות.

הסגור ביקש להאריך את המסר המותנה התלי ועומד נגד הנאשם, טען כי הנאשם נכנס לישראל לצרכי פרנסת בלבד, לאחרונה התארס, עדית להתחנן, לא עבר עבירות נלוות ומועד פקיעת המסר המותנה התלי נגמר עם להסתיים חדש לאחר העבירה שביבצע.

לטענת הסגור קיימים מקרים לא מעטים בהם מוארך מסר מותנה שהוטל על שווה בלתי חוקי, הסגור אף צורף פסיקה המדגימה זאת.

עמוד 1

הנאשם סיפר כי נאלץ להכנס לישראל לצרכי פרנסת היות שהוא עתיד להתחנן בקרוב והוא רוצה לעבוד ולהביא כסף.

המחלוקה בין הצדדים נסבה בעיקר על דינו של מי שנכנס לישראל שלא כדין, ללא עבירה נלוית, אך לחובתו מסר מותנה שניית להפעילו.

בין הצדדים לא הייתה מחלוקת ביחס למתחם הענישה ה"רגיל" ביחס לכינסה לישראל שלא כדין, אף שהמأشימה עותרת בדרך כלל למתחם ענישה שתחילה במסר קצר בפועל, במצבות פעמים רבות העונש הנגזר הוא ימי המעצר הספורים שנאשם פלוני כבר ריצה עם מעצרו, בתוספת ענישה נלוית.

ר' הלכת אלהרוש [רע"פ 3677/13 **hammad alharosh vach' ni mi** (מיום 9.12.2014)] מכוחה למתחם הענישה בעבירה זו מתחיל במסר מותנה למספר חדש מסר בפועל.

המקרה שלפנינו עונה על הנسبות שנמננו בהלכת אלהרוש דין שם נפסק, בין היתר, כי "המשיבה הסכימה עם עמדת המבקשים לפיה תחתית מתחם העונש ההולם לעבירות שב"ח לצרכי פרנסת תיקבע על מסר על תנאי... מסקירת מדיניות הענישה הנהוגה בשילוב עם נסיבות ביצוע העבירה המקלות ומידת הפגיעה הלא גבוהה יחסית בערכיהם החברתיים המוגנים על ידה עולה כי קביעה זו ראייה היא").

דין והכרעה:

אני מקבל את עמדת המأشימה ביחס לערכיהם המוגנים שנפגעו.

עם זאת, אני סבור כי טיפול המأشימה לעשות אם תמקד טיעוניה במידת הפגיעה בהם ערכיהם.

ברור כי ככל שמידת הפגיעה גבוהה יותר, מתחם הענישה - והענישה בעקבותיו - חמורים יותר.

כדי לקבוע את מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים צריך לסקור מבחנים שונים. בחלק מהמקרים העובדות ידועות ובחלק אין.

רשימה לא סגורה של אותם מבחנים תעלה, לדוגמה, את השאלות להלן:

האם נלו לכניסה לישראל עבירות נוספות (שאז עלולים להתווסף גם ערכים מוגנים נוספים שנפגעו, כגון בטחון הציבור ורכשו, שלום הציבור וכיוצא בכך).

לעתים רבות אותן עבירות נוספות ממוצות בהתחזות, החלטת שטר, זיוף מסמר ושימוש בו. כשאלנו המקרים, הערכים המוגנים שנפגעו נותרים זהים לאלו שבתיק לפני, אלא שמידת הפגיעה בהם, כתוצאה

של "מה היה מוקן הנאשם לעשות על מנת למש את כוונתו להיכנס לישראל" מחריפה אمنם, אך לא בהרבה. המבחן האמיתי מצוי בנסיבות הכניסה לישראל. רוב השווים הבלתי חוקיים נכנים לנסיבות פרנסת ותו לאו, שכן עם זאת שחלקם משמשים - לעיתים בעל כורחם - כסות או התווית מסלול לכאלו שטירות פגעה אמיתית בביטחון המדינה במקד מעשיהם.

אם עבר הנאשם בעבר עבירות דומות. גם במקרה זה המבחן אינו חד וחלק. מילא הנחיות המשימה גורסות העמדת נאים לדין בעבירות כניסה שלא כדין לישראל, במקרים רבים, רק מה"עבירה השלישית" ואילך. מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים אינה טכנית גרידא, אלא נבחנת גם כאן ברקע "מטרת העל", דהיינו - מה הייתה מטרתו של הנאשם בכניסתו לישראל.

אם קיים חשד כי הנאשם נכנס לישראל גם למטרת עבירה ביטחונית, או לחילופין, האם יש לנאים עבר פלילי בעבירות ביטחון.

מה מלמדות קורות חייו של הנאשם על מידת הנורמטיביות שלו, או - בהשאלה - מידת יכולת לחתם אמון בכוונתו בכניסתו שלא כדין לישראל.

והרשימה, כאמור, אינה מצחה ואין סגרה.

ומהעקרונות ליישום:

כאמור קודם לכן, קביעת מתחם העונש הרווח למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההילמה בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות ומידת האשם לבין סוג ומידת העונש שיוטל בגין. לשם קביעת מתחם העונש הרווח, יש להתחשב **בערך החברתי** שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

בת"פ 24704-06 מ"י נ' ג'ואברה (בימ"ש שלום ירושלים, נתנה 17.4.19), הוכרה, לדוגמה, נסיבה של חלוף זמן כמצדיקה הארכת מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם.

בת"פ 24746-06 מ"י נ' קצראוי (בימ"ש שלום ירושלים, נתנה 30.10.19) הוכרו נסיבות של עבר פליליzel בעבירות שב"ח, בתוספת מצב בריאותי ומשפחה גדולה כcalar בתיק"ם **"יהא זה לא נכון ולא צודק להשיבו אל אחורי סורג ובריח"**.

בת"פ 35101-03-18, מ"י נ' סיאורה (בימ"ש שלום ירושלים, ניתנה 6.3.19) הוכרו נסיבות של מחלת בתו של הנאשם ומאסר בנו (אף הוא בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, א.ד.) ככלו הגורמות לכך שהפעלת התנאי תהיה בלתי צודקת בנסיבות העניין".

דומה אפוא, כי גם המცפון ותחושת הצדק הפנימית של המוטב היושב בדיון, בהינתן נסיבות כאלה ואחרות, יכולם להרוו משפט ולהביא להארכת מאסר מותנה במרקורים המתאיםים.

לענינו, טענת הסגנור כי רק חדש עמד בין עבירות הנאשם לפיקיעת המאסר מותנה, שבתה את ליבי. גם נישואיו של הנאשם ומעמדה של אשתו מוסיפים לתחשוה זו.

גם ביום, וככל הנראה גם בפעם הקודמת בה נעצר הנאשם עת נכנס לישראל שלא כדין, עשה זאת לצרכי פרנסה בלבד, ובתיק לפני גם ללא עבירות נלוות כלשהן. בנסיבות אלה רצינית ההחלטה בהלכת אלהרוש דן, מתחזק עוד יותר.

במכלול העניינים, אפוא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מוארך בזאת המאסר מותנה בן החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 49351-08-17 לתקופה בת שנתיים מהיום.
2. אני גוזר על הנאשם כנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו, הקנס יקוזז כנגד הפקדה בסך 3500 ₪ שהפקידו במסגרת מ"ת 28611-08-20, יתרתנה תוחזר לידי באמצעות בא כוחו עו"ד רבאח.
3. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור בתוך שנה מהיום את העבירה בה הורשע לפני ישלם סך 1500 ₪. יסרב להצהיר - יאסר למשך 10 ימים. החלטת הנאשם נרשמה לפני.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז.

ניתן היום, י' שבט תשפ"ב, 12 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.